



Verekedés, ordibálás, hangoskodás, csoportos duhajkodás – mindez fényes nappal történik, legtöbbször a város központi részén. Nem mindig veszélyes, csak egy olyasfajta civilizációs fokmérő, amin azért nem ártana javítani. Nem feltétlenül udvarhelyi jelenség, de itt is meg lehet figyelni. Vannak helyek és/vagy városrészek, ahol gyakoribbak.

Az egyik ilyen biztos pont **a bíróság előtti útkereszteződés**, illetve járdaszakaszok – a rendőrség ebbe az épületbe hozza az előzetes letartóztatásra javasolt, őrizetbe vett gyanúsítottakat. Az illető rokonsága, ismerősi köre itt várja végig a kihallgatást, innen engedik szabadon (ha engedik), vagy innen viszik a csíkszeredai rendőrségi fogdába az illetőket. Ilyen tárgyalások előtt vagy után nagy a hangoskodás, ordibálás.

Nem beszélve arról, hogy minden hónap első péntekének délelőttjén tárgyalják a már előzetesben levő vagy a börtönbüntetésüket töltő gyanúsítottak/elítéltek ügyeit – ilyenkor a bíróság főbejárata előtt áll meg a delikvenszeket szállító jármű, melléje pedig szorosan felsorakozik a rokonság, már amennyire a rendőrök engedik.

Ügyes légy, Jóska!

"Osztán ne hagyd magadot, Laci!" – ilyen és ehhez hasonló bekiabálásokat lehet hallani, illetve az is előfordul, hogy néha egy-egy csomag cigaretta repül a megbilincselte személy(ek) felé. A tárgyalás lejárta után az autó visszamegy a megyeszékhelyre, a rokonok integetnek, búcsúzkodnak. **Hangosan.**

Ha az előbbiek nem is számítanak botrányos helynek, **a kórház bejárata** többszörösen is. Nem egyszer fordult elő, hogy egész családok próbáltak nem éppen civilizáltan, látogatási időn kívül (vagy alatt) bejutni az intézménybe, s ilyenkor a kötelességüket teljesítő biztonsági őrökkel kerültek konfliktusba. Néhány hete bizonyos személyek [késsel kezükben fel-alá rohangáltak a kórház előtt](#), szerencsére a rendőrök hamar véget vetettek a botránynak.



A II. Rákóczi Ferenc, illetve a Budvár utca is sokszor színtere az ilyen botránynak – a **Budvár alsó részén** lakó roma közösségben gyakran van családok közötti összetűzés, s előfordult már, hogy a készruhágyár előtt egy rendőr

figyelmeztető lövéssel oszlatta fel a tömegverekedést.

[Lövés dörrent](#) azonban a **Termés utcában** is, nem is olyan régen. A Budvár utca környékén lakók egyébként azt is tudják, hogy mikor kapnak a Budvár utcaiak szociális segítyt, mert azon a napon feltűnően sok az ittasan éneklő és hangoskodó ember. Részeget nemcsak itt látni fényes nappal, elég a piac környékére benézni kedden délután.

Van ott dögivel dajdajozó, s egy-egy félreeső, lakótelepen kívüli kocsmában is előfordul a kocsmá előtti hangoskodás, virtuskodás, Rejtő Jenő regényeibe illő jelenet. Székelyudvarhelynek vannak olyan "ismert" arcai, akikkel kapcsolatban fényes nappal **nem az a meglepő, hogy részegek, hanem az, hogyha nem azok...** Ők sem a halkszavúságukról nevezetesek.

A városközpontban vagy a lakótelepeken van egy másik ingyencirkusz-jelenség: egy-egy ember ok nélkül, **trágárul szidalmazza a járókelőket**, illetve összevissza beszél nekik – az ilyen személyek általában betegek, elmeorvosi kezelés alatt állnak, ezek talán a legszomorúbb esetek és emberi történetek.

Ami viszont érdekes: feltűnően sok azoknak a száma, akik passzív szemlélői a felsorolt ingyencirkuszoknak. Megállnak, szemlélődnek, nevetgélnek, kommentálnak anélkül, hogy rendőrt vagy mentőt riasztanának az esetlegesen személyi sérüléssel is járó botrányhoz. Néha az az érzése az embernek, hogy az ilyenek közönye miatt történik mindez.

Mert a nemtörődömség, a passzivitás is egy civilizációs fokmérő.